

kors. En fange hadde satt sitt håp til den korsfestede med en spiker risset inn i veggen. Også denne kunstneren døde i et gasskammer. Han kjente redningsmannen Jesus. Riktignok døde han på et helt forferdelig sted, men Himmelen sto åpen for ham. Fra det helvete som Jesus så ettertrykkelig advarer mot (f.eks. Matteus'ev.7,13; 5,29-30; 18,8) i Det Nye Testamentet, kan man aldri unnsnippe når man først har havnet der. Fordi helvete i motsetning til Auschwitz er evig i funksjon, kan det heller aldri inspiseres.

Også Himmelen er evig. Og det er stedet Gud ønsker å lede oss. Ta derfor imot invitasjonen om å komme til Himmelen. Kall på Herrens navn og reserver dermed Himmelen! Etter et foredrag spurte en kvinne meg ganske oppskaket: «Kan man virkelig reservere Himmelen? Det høres ut som «reisebyrå!» Jeg var enig med henne i det: «Den som ikke reserverer, kommer ikke i mål. Om du har tenkt deg til Hawaii, må du jo ha gyldig flybillett.» Hun spurte tilbake: «Flybilletten må jo betales?!» – Å ja, billetten til Himmelen også! Men den er så dyr at ingen av oss kan betale den. Det er syndene våre som er hinderet. Gud tolererer ingen synd i Himmelen sin. Den som ønsker å tilbringe evigheten i Himmelen etter dette livet, må først bli kvitt sin skyld. Denne befrielsen kunne bare skje gjennom en person som selv var uten synd – og denne personen er Jesus Kristus. Han alene er istand til å betale! Og Han har betalt med sitt eget blod ved sin død på korset.

Og hva skal jeg nå gjøre for å komme inn i Himmelen? Også til oss retter Gud invitasjonen om frelse. Ettertrykkelig inviterer flere skriftsteder i Bibelen oss til å respondere på Guds kall:

- **«Kjemp for å komme inn gjennom den trange port!»** (Lukas'ev.13,24).
- **«Omvend dere, for Himlenes rike er kommet nær!»** (Matteus'ev.4,17).
- **«Gå inn gjennom den trange port! For vid er den port og bred er den vei som fører til fortapelsen, og det er mange som går inn gjennom den. For trang er den port og smal er den vei som fører til livet, og det er få som finner den»** (Matteus'ev.7,13-14).

- **«Grip det evige livet, som du også ble kalt til»** (1.Timoteusbrev 6,12).
- **«Tro på Herren Jesus Kristus, og du skal bli frelst»** (Apostlenes gj. 16, 31).

Alt dette er svært rystende og inntrengende invitasjoner. Man merker på tekstformen at dette er ramme alvor, avgjørende og ytterst viktig. Derfor la oss handle konsekvent når vi svarer på invitasjonen til Himmelen med en bønn, som fritt formulert kan lyde slik:

«Herre Jesus Kristus, til nå har jeg levd som om Du ikke fantes. Nå har jeg sett hvem Du er, og derfor vender jeg meg til Deg for første gang i en bønn. Jeg vet nå at det finnes en Himmel og et helvete. Frels meg fra helvete, som jeg egentlig skal havne i på grunn av all min skyld, spesielt min vantro. Det er mitt ønske, en gang å være hos Deg i all evighet i Himmelen. Jeg er klar over at jeg selv ikke kan gjøre meg fortjent til å komme til Deg i Himmelen, men det er kun gjennom troen på Deg. Fordi Du elsker meg, har Du også dødd på korset for meg og har tatt mine overtredelser på Deg og betalt for meg.

Det takker jeg Deg for. Du ser all min skyld fra min barndom av. Hver enkelt synd i mitt liv kjenner Du til – alt som er meg bevisst, men også alt jeg for lengst har glemt. Du vet alt om meg, for Du kjenner meg fullt og helt. Du kjenner til hver bevegelse i hjertet mitt, det være seg glede eller sorg, det som går bra og det som mislykkes. For Deg er jeg som en oppslått bok. Slik som jeg er og har levd til nå, kan jeg ikke bestå foran Deg og den levende Gud, og derfor

ville jeg gått glipp av Himmelen. Derfor ber jeg Deg, tilgi meg all min skyld. Jeg er av hjertet lei meg for mine synder. Jeg tar nå imot Deg som min Herre. Overta Du styringen av livet mitt. Jeg ønsker å leve slik Du vil jeg skal.

Vær så snill å hjelp meg til å legge av alt som ikke er rett i Dine øyne og gi meg nye vaner, som står under Din velsignelse. Gi meg et lydig hjerte. La Ordet, Bibelen, bli åpnet for meg. Hjelp meg til å forstå hva Du vil si meg i den og at jeg i Ditt ord finner ny kraft og livsglede. Du skal fra nå av være min Herre, som jeg gjerne vil tilhøre og følge. Vær så snill å vis meg den Veien jeg nå skal gå. Jeg takker Deg for at Du har bønnhørt meg. Jeg tror på det Du sier, at jeg nå, ved å vende meg til Deg, er blitt et Guds barn, som engang evig skal være hos Deg i Himmelen.

Jeg fryder meg over den store fordel av å ha Deg ved min side under alle omstendigheter. Hjelp meg å finne mennesker som tror på Deg personlig og la meg finne en bibelsk orientert menighet, hvor jeg kan høre Ditt Ord regelmessig. Amen.»

Direktør og Professor a.D.
Dr.-Ing.Werner Gitt

Mottatt av:

Originalens tittel: Wie komme ich in den Himmel?
Autorens hjemmeside: www.wernergitt.de

Bruderhand-Medien
Am Hofe 2, 29342 Wienhausen, Germany
Tel.: +49 (0) 51 49 98 91-0, Fax:-19
E-Mail: info@bruderhand.de; Homepage: bruderhand.de

Nr. 120-32: Norwegisch/Norwegian, 7th edition 2023

Hvordan kommer jeg inn i Himmelen?

Werner Gitt

Hvordan kommer jeg inn i Himmelen?

Spørsmål om evigheten blir av mange mennesker fortrengt. Det kan vi se til og med hos dem som reflekterer over livets slutt. Den amerikanske skuespillerinnen Drew Barrymore spilte som barnestjerne i fantasifilmen «E.T.- den utenomjordiske» en hovedrolle. Da hun var 28 år gammel (f.1975) sa hun dette: «Om jeg skulle dø før katten, så kan man gi henne asken min å spise. Da lever jeg i det minste videre i katten min.» Er ikke denne mangel på kunnskap og kortsiktighet hva døden angår skremmende?

På Jesu tid kom mange mennesker til Ham. Deres saker galdt nesten alltid noe jordisk:

- **Ti spedalske ville bli friske** (Lukas ev. 17,13),
- **Blinde ville ha synet tilbake** (Matt. ev. 9,27),
- **Én søkte hjelp i en arvetvist** (Lukas ev.12,13-14),
- **Fariseere kom med lurespørsmål, om de skulle skatte til Keiseren** (Matt.ev. 22,17).

Bare få mennesker kom til Jesus for å få rede på hvordan man kommer inn i Himmelen. En rik, ung mann oppsøkte Ham med spørsmålet: **«Gode Mester, hva skal jeg gjøre for å arve evig liv?»** (Lukas ev. 18,18). Han fikk høre hva han skulle gjøre, nemlig: selge alt som hans hjerte hang ved og følge etter Jesus. Siden han var svært rik, fulgte han ikke rådet og ga dermed avkall på Himmelen. Det fantes også mennesker som ikke søkte Himmelen, men i møte med Jesus ble henvist til den. Og da benyttet de øyeblikkelig anledningen. Sakkeus søkte å få se Jesus. Han fant imidlertid mer enn han forventet. Etter kaffetåren hjemme hos Sakkeus – fant han Himmelen. Jesus bekreftet dette: **«I dag er frelse kommet til dette hus»** (Lukas'ev.19,9).

Hvordan finner man Himmelen?

Etter det som til nå er sagt, kan vi slå fast:

- Himmelen finner man på en helt bestemt dag. Det er godt å vite dette, for på den måten vil det også være mulig for deg, kjære leser, å gripe det evige livet i dag.
- Å få tak i Himmelen er ikke knyttet til egen prestasjon.
- Himmelen kan man finne helt uforberedt.

Våre egne oppfatninger av hvordan man kommer inn i Himmelen er vanligvis feilaktige når vi tar utgangspunkt i det Gud har sagt om dette. En popsangerinne sang om en klovn, som etter årelange opptredener i sirkusmanesjen, trakk seg tilbake: «Han kommer sikkert inn i Himmelen, for han har gledet så mange mennesker.» En rik kvinnelig grunnlegger lot bygge et fattighus hvor 20 kvinner kunne innlosjeres gratis, men på én betingelse: Kvinnene måtte forplikte seg til å be for grunnleggerens sjelefrelse en hel time hver dag.

Men hva er det i virkeligheten som gir oss adgang til Himmelen?

For å besvare dette spørsmålet klart og tydelig har Jesus fortalt oss en lignelse. I Lukas'ev. 14,16 taler Han om et menneske (her: et bilde på Gud), som vil holde et stort festmåltid (her: et bilde på Himmelen) og som først sender ut kun målrettede invitasjoner. Responsene er nedslående. Den ene etter den andre begynner å unnskyldes seg. Den første forklarer avslaget slik: **«jeg har kjøpt et stykke jord...»**, den andre slik: **«jeg har kjøpt fem par okser...»**, den tredje: **«jeg har giftet meg, og derfor kan jeg ikke komme.»** Jesus avslutter lignelsen med husvertens dom: **«ingen av de mennene som var innbudt, skal få ta del i festmåltidet mitt»** (Lukas'ev.14,24).

Her ser vi tydelig at Himmelen er noe man kan vinne eller tape. Det avgjørende er om man tar imot eller avslår invitasjonen. Kan det være enklere? Egentlig ikke! Når en gang mange mennesker vil bli utestengt fra Himmelen, er ikke årsaken at de ikke kjente veien dit, men fordi de avsto invitasjonen.

De tre personene som omtales i lignelsen, er ikke noe forbilde for oss, for ingen av dem takker «ja» til invitasjonen og kommer til festen! Finner festen ikke sted, da? Jo! Etter avslagene sender husverten ut invitasjoner hit og dit. Nå blir det ikke printet ut flere gullkantede invitasjoner. Nå gjelder bare tilropet: «Kom!» Og enhver som lar seg invitere, får en sikker plass på festen. Hva skjer nå? Jo, folk strømmer til i store skarer. Etter en stund gjør husverten opp midlertidig status: Det er enda ledige plasser! Han sier til tjenerne sine: **«Gå ut (igjen) .... og overtal folket til å komme inn, så huset mitt kan bli fullt!»**

På dette stedet i fortellingen vil jeg gjerne overføre lignelsen på oss, for den angår nøyaktig situasjonen vår i dag. Det er enda ledige plasser i Himmelen, og Gud vil si deg: «Kom og sikre deg din plass i Himmelen! Vær klok og reserver for evigheten! Gjør det i dag!»

Det er umulig å forestille seg hvor vakker **Himmelen** er, og derfor sammenligner Jesus den med en stor fest. I 1.Korinterbrev (kap.2,9) står det om den: **«Det øyet ikke har sett, og det øret ikke har hørt, det som heller ikke kom opp i menneskets hjerte, det som Gud har forberedt for dem som elsker Ham.»** Intet, absolutt intet på denne jorden kan komme i nærheten av å sammenlignes med Himmelen. Så ubegripelig vakkert er det der! Himmelen må vi ikke under noen omstendigheter gå glipp av, for den er svært kostbar. Én har åpnet Himmelporten for oss. Det er Jesus, Guds Sønn! Det er Ham vi har å takke for at det er så enkelt å komme dit. Det er nå bare opp til vår vilje å avgjøre. Bare den som

er så kortsynt som de tre mennene i lignelsen, takker ikke «ja» til invitasjonen.

Frelsen skjer gjennom Herren Jesus

I Apostlenes gjerninger (Kap. 2,21) leser vi et svært viktig vers: **«Hver den som påkaller Herrens navn [= Jesus], skal bli frelst.»** Det er det helt sentrale i Det Nye Testamentet. Da Paulus satt i fengselet i Filippi, kom han i samtale med fangevokteren om dette: **«Tro på Herren Jesus Kristus, og du skal bli frelst, du og ditt husfolk»** (Apostlenes gj.16,31). Dette er riktignok et kortfattet budskap, men gjennomgripende og livsforvandlende. Enda samme natten omvendte fangevokteren seg til Jesus.

Det er noe vi absolutt må kjenne til: Jesus ønsker å få oss bort fra veien som ender i fortapelse, helvete. Om Himmel og helvete sier Bibelen at menneskene vil være der evig. Det ene stedet er herlig, det andre forferdelig. Et tredje sted finnes ikke. Fem minutter etter at man er død, kan ingen si mer at døden er slutten på alt. Alt dreier seg om personen Jesus. Hvor vi skal tilbringe evigheten avhenger av én eneste person: Jesus – og vårt forhold til Ham!

Da jeg var på reise til en foredragsserie i Polen, besøkte vi den tidligere konsentrasjonsleiren Auschwitz, som ble opprettet av tyskerne under 2.Verdenskrig i den sørlige del av Polen. I Auschwitz ble mennesker som var forfulgt av nazistene systematisk likvidert. Grusomme ting skjedde der. Fra 1942 til 1944 ble over 1,6 millioner mennesker, fortrinnsvis jøder, gasset ihjel og etterpå brent opp. Man skriver i litteraturen om «Helvete Auschwitz». Jeg kom til å tenke over denne beskrivelsen da vi ble ført gjennom gasskamrene hvor 600 mennesker ble likvidert per omgang. Man kan ikke forestille seg hvor grusomt dette var. Men var dette virkelig *helvete*? Som besøkerguppe kunne vi se på gasskamrene fordi grusomhetene tok slutt etter 1945. Nå kan alle som vil, se på anleggene og ingen blir lengre pint eller forgiftet der. Gasskamrene i Auschwitz var tidsmessig begrenset. Bibelens helvete, derimot, er evig.

I dagens inngangsparti av det nåværende museum la jeg merke til et bilde med Jesu kropp hengende på et